

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 1997)

1. Komissio on erittäin huolestunut lasten tilanteesta yleisesti kolmannen maailman maissa, erityisesti kaikenlaisesta hyväksikäytöstä, pakkotyöstä ja jopa orjuudesta. Se tukee Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomissiolle esitettyä yhteisön kantaa. Siinä tuomitaan lapsia kohtaan tehdyt vakavat rikkomukset ja vedotaan kaikkiin lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen allekirjoittaneisiin valtioihin, jotta ne ratifioivat kyseisen yleissopimuksen mahdollisimman nopeasti ja panevat sen täytäntöön varauksetta kaikkialla. Komissio palauttaa mieliin, että kaikkien on pidettävä lapsiorjuuden ja lasten seksuaalisen hyväksikäyttämisen poistamista ensisijaisen tärkeänä.
2. Komissio muistuttaa erityisesti Afrikan osalta, että ihmisoikeuksien, demokraattisten periaatteiden ja oikeusvaltion kunnioittaminen on olennainen osa tarkistettua neljättä Lomé'n yleissopimusta. Lapsiorjuuden kieltäminen sopii hyvin kyseiseen yhteyteen.
3. Komissio arvioi, että erityisesti koulutusta koskevat myönteiset toimenpiteet ovat ensiarvoisen tärkeitä kyseisessä yhteydessä. Komissio rahoittaa jo kehitysohjelmissa hankkeita, joilla pyritään parantamaan lasten asemaa eri maissa. Se aikoo yhteistyössä kansainvälisten elinten ja kansalaisjärjestöjen kanssa toimia samansuuntaisesti jatkossakin.

(98/C 158/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3368/97 komissiolle

esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)

(22. lokakuuta 1997)

Aihe: Laajentumisen rahoituksen varmistaminen

Komission Agenda 2000 -asiakirjan laajentumisen rahoitusta koskevassa osassa todetaan, että laajentumisesta aiheutuvat maksusuudet nykyunionin jäsenmaille eivät saa ylittää 1,27 prosenttia bruttokansantuotteesta. Vaikka jakovaraa syntyy unionin tukipolitiikan rakenteellisiin uudistuksiin myös voimakkaan talouskasvun kautta, arvio rahoituksen riittävydestä nykytasolla vaikuttaa ylioptimistiselta.

Viime aikojen keskustelu sekä neuvostossa että Euroopan parlamentissa osoittaa, että on epätodennäköistä olettaa jäsenyysneuvottelujen alkavan komission esittämässä puhtaassa 5 + 1 -muodossa. Tämä aiheuttaa sen, että kokonaisrahoitussuunnitelma keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä muuttuu merkittävästi komission nykyarvioista.

Yllä mainittuun viitaten kysyn: uskooko komissio kokonaisrahoituskehityksen pysyvän kaikissa olosuhteissa Agenda 2000:n esitetyissä raameissa? Kuinka komissio on varautunut ja tulee jatkossa varautumaan tilanteeseen, jossa nykyiset arviot rahoituksesta kenties osoittautuvat alimitoitetuiksi?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(9. joulukuuta 1997)

Komissio toi Agenda 2000 -tiedonannossa ⁽¹⁾ esiin ne edellytykset, joiden avulla yhteisön politiikkojen kehittäminen ja ensimmäisten hakijamaiden liittäminen unioniin voidaan sen mielestä rahoittaa ylittämättä tämänhetkistä omien varojen enimmäismäärää (1,27 prosenttia bruttokansantulosta) ja säilyttämällä samalla kyseiseen enimmäismäärään sisältyvä käytettävissä oleva marginaali. Koska enimmäismäärä määritetään koko yhteisön osalta, sitä sovelletaan tarpeen tullen laajentuneen yhteisön BKTL:on.

Agenda 2000 -tiedonannossa esitetty rahoituskehityksen kokonaiskuva perustuu tiettyihin laajenemisedellytyksiä koskeviin lähtökohtiin (maiden määrä, liittymisajankohta, yksityiskohtaiset säännöt). Se perustuu etenkin siihen olettamukseen, että viisi Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaata ja Kypros liittyvät unioniin vuonna 2002. Jos laajenemisen toteuttamisedellytykset poikkeavat olennaisesti komission odotuksista, Agenda 2000 -tiedonannon sisältyvässä rahoitusta koskevassa osassa mainittuja määriä voidaan muuttaa vastaavasti.

⁽¹⁾ KOM(97)2000.